

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

עת"מ 7112-10-11 חדרי ואח' נ' משרד הפנים ואח'

- העותרים:**
1. חדרי
 2. חדרי
 3. חדרי (קטין)
 4. חדרי (קטין)
 5. חדרי (קטין)
 6. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר על-ידי ב"כ עוה"ד נועה דיאמונד מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

- נ ג ד -

- המשיבים:**
1. משרד הפנים
 2. מנהל מינהל האוכלוסין
 3. מנהלת לשכת מינהל האוכלוסין בירושלים המזרחית
 4. שירות בתי הסוהר
 - על-ידי ב"כ עו"ד נדב ביננבאום פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק-דין

1. העתירה שבכותרת – עניינה בקשת העותרים למתן סעד שעל-פיו יתאפשר לעותר מס' 2, מר חדרי, להיכנס לישראל. הטענה העיקרית שבעתירה היא, כי העותר "גורש" שלא כדין ויש לאפשר לו להיכנס לישראל על מנת למצות את זכויותיו על-פי דין בכל הקשור לבקשה לאיחוד משפחות שהגיש. על-פי האמור בעתירה, העותרת 1, גב' חדרי, היא תושבת קבע והיא נשואה לעותר אשר רשום ברצועת עזה. העותר לא מתגורר ברצועת עזה מזה 11 שנה. לבני הזוג שלושה ילדים. העותרת הגישה בקשה לאיחוד משפחות עבור בעלה. ההכרעה בבקשה נדחתה עד לסיום ההליכים הפליליים שהתנהלו בעניינו של העותר. במהלך המתנה זו, נגזר דינו של העותר ביום 13.6.2011 לתקופה של 33 ימי מאסר. העותר ריצה את עונשו אלא שלפי האמור בעתירה, ביום 28.7.2011, "גורש" העותר לעזה על-ידי משיב מס' 4, שירות בתי הסוהר, עם סיום תקופת מאסרו. זאת, תרף טענות העותר – חזור ושנה – כי הוא גר עם משפחתו בירושלים וכי קיימת בקשת איחוד משפחות בעניינו. לאחר פניית ב"כ העותרים במכתב דחוף כנגד ה"גירוש" האמור, בטענה כי העניין מנוגד לדין, נוכח היות הבקשה לאיחוד משפחות תלויה ועומדת בעת ההיא, התקבלה תשובה לפיה הבקשה לאיחוד משפחות – מסורבת לאור סעיף 3ד לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003 (החלטה מיום 16.8.2011). ערר על החלטה זו – נדחה, ובכלל זה גם טענה שהייתה בו ולפיה היה הכרח בעריכת שימוע לעותר. נרשם עוד בערר, כי באפשרות העותר לפנות לוועדה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

עת"מ 7112-10-11 חדרי ואח' נ' משרד הפנים ואח'

ההומניטארית אשר הוקמה על-פי חוק הוראת השעה וכי עומדת לעותרים הזכות להגיש השגה לוועדת ההשגה לזרים.

2. בעתירה נטען בהמשך לאמור לעיל, כי הסירוב לבקשת איחוד המשפחות היה רק ביום 16.8.2011, כלומר לאחר הרחקת העותר מן הארץ. הרחקת העותר מן הארץ הייתה בניגוד לנוהל פנימי של משרד הפנים שעל-פיו, לטענת העותרים, אין לבצע פעולות אכיפה כל עוד משרד הפנים זן בבקשה שמוגשת לו (נוהל 5.1.0001). עוד נטען, כי ההרחקה לא הייתה כדין, משעה שנעשתה על-ידי שירות בתי הסוהר ולא על-ידי קצין משטרה. לבסוף נטען בעתירה, כי מדובר בהחלטת הרחקה בלתי סבירה ובלתי מידתית, שהיה בה כדי להותיר את המשפחה נטולת פרנסה, תוך הפרדה שלא כדין בין העותר לבין בני משפחתו. בנוסף נטען, כי בפני העותרים טענות של ממש כנגד הסירוב עצמו לבקשת איחוד המשפחות, בייחוד שעה שהעמדה המקורית שבגינה עוכב הטיפול בבקשה – נסמכה על עניין התיקים הפליליים שטרם הסתיימו, להבדיל מהנימוק החדש שבגינו הוחלט לבסוף לדחות את הבקשה.

3. בתגובה מקדמית שהגישו המשיבים נתבקש לדחות את העתירה על הסף. טעם הדבר הוא אי-מיצוי הליכים במובן זה שעומדת לעותרים האפשרות לפנות לוועדת ההשגה לזרים. בתגובה נוספת שהוגשה על-ידי המשיבים נטען עוד, כי שהייתו של העותר בישראל הייתה שלא כדין ובלא אשרה. הרחקת העותר לעזה הייתה לפי כתובתו במרשם האוכלוסין. נטען עוד, כי הנוהל עליו נסמכת העתירה – אינו רלבנטי היות והמשיבים 1-3 לא נקטו פעולת אכיפה נגד העותר. עוד נטען, כי הפנייה לחידוש בקשתו של העותר לאיחוד משפחות באה רק ביום 14.8.2011, לאחר שהעותר חזר לביתו שבעזה, וזאת לאחר שהבקשה שהוגשה קודם לכן – סורבה בחודש מאי 2008.

4. לאחר שעיינתי בחומר שלפניי, ובכלל זה בעמדתם המפורטת של העותרים בתגובה לבקשה לסילוק ההליך על הסף ובתגובה נוספת שהגישו, מסקנתי היא כי אין מקום לברר את העתירה ודינה להימחק בעת הזו. אכן, הטענה העיקרית שבעתירה מוסבת סביב הרחקת העותר לרצועת עזה מיד עם סיום מאסרו. אלא שהרחקה זו – לפי הטענה – נעשתה על-ידי משיב מס' 4 – שירות בתי הסוהר. במובן זה, תוקפת העתירה החלטה שאינה צו הרחקה שקיבלו המשיבים 1-3 לפי סעיף 13 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, אלא פעולה של שירות בתי הסוהר. תקיפה מעין זו, אינה מצויה בסמכותו העניינית של בית-משפט זה. מן העתירה והתכתובת שצורף לה, לא עולה כי הוגשה בקשה לפי הנהלים לאשר כניסה לישראל, לפי חוק הכניסה לישראל, וממילא אין מיצוי הליכים בנדון שניתן בגינו להגיש עתירה לבית-

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

עת"מ 7112-10-11 חדרי ואח' נ' משרד הפנים ואח'

משפט זה כנגד המשיבים 1-3, וזאת בכל הקשור למניעת כניסתו של העותר. אוסיף ואציין, כי העותרים הדגישו שאין הם תוקפים בעתירה את ההחלטה המסרבת את הבקשה לאיחוד משפחות, שכן עניין זה יכול להתברר כעניין של מיצוי הליכים לפי ועדת ההשגה, קודם לפנייה לבית-משפט זה. כעולה מסעיף 10 לתגובת המשיבים שמיום 22.11.2011, מסורות לוועדת ההשגה גם סמכויות ליתן סעדי ביניים, ובכלל זה כניסת העותר לישראל, וגם מטעם זה – הקשור בסעד הישיר שאותו מבקשים העותרים בבית-משפט זה בעת הזו, אין מקום לברר את העתירה בלא מיצוי ההליך.

5. העתירה נמחקת אפוא, בלא צו להוצאות. האגרה תושב על-פי התקנות.

המזכירות תשלח פסק-דין זה לב"כ הצדדים, באמצעות הפקסימיליה.
ניתן היום, א' בכסל תשע"ב, 27 נובמבר 2011, בהעדר הצדדים.

יגאל מרזל, שופט